

Mel. Af Højheden oprunden er

1 O Gud, hvor er du mer' end skøn,
O du, Gud Fader og Guds Søn
Og Helligånd tillige!
Hvor dejlig er din trones Pragt,
Hvor vældig er dit scepters magt,
Hvor evigt er dit rige!
Hvor godt dit slot,
Hvor retfærdig, hellig, værdig,
Fuld af nåde
Findes din regeringsmåde!

2 At du er herlig, høj og stor,
Den vide himmel, bred Jord
Og dybe hav betegne,
Det alt er kun en dråbe vand,
Ja næppe som et solegran
Udi din hånd at regne;
Og du dog nu
Her i tiden mig, en liden
Aske-bolig,
Søger, elsker, favner trolig.

3 Men er det ej en skændig ting,
Den største part så blind omkring
I denne verden vanker?
Man ser din Skabning daglig på,
Dog ser man, som man ikke så,
Og går i andre tanker,
Ild, vand, luft, sand,
Sol og stjerne, hver en kerne,
Hver in dråbe
Herrens herlighed udråbe.

4 I ordet kan jeg se dig ind
Udi dit hjertemilde sind
Og store nådes rige,
Jeg ser en bundløs kærlighed,
Jo mer jeg ser, jo mindre ved
Jeg, hvad jeg mer skal sige;
Ak, min Gud, din
Overmåde store nåde
Er så megen,
At du derved er min egen.

5 Du er min egen, søde Gud!
Hvor ville jeg det råbe ud,

Om jeg kun havde evne;
Dog er det lifligt i min mund,
Og hjertensfryd i sjælegrund,
Når jeg dig kun kan nævne.
Hvad vil dertil
Os da flyde lyst at nyde,
Når vi skulle
Engang se dig ret tilfulde!

6 Jeg ser dig, og jeg ser dig ret,
Jeg smager dig og bliver mæt,
I troen jeg dig ejer;
Dog alt det, som jeg om dig ved,
Imod den kundskabs herlighed
Så godt som intet vejer,
Som hist jeg vist
Skal fornemme, når jeg hjemme
Og tilstede
Hos min Gud skal stå med glæde.

7 Da skal jeg ret for alvor se
Din Guddoms ære i de tre
Livsaligste personer;
Hvor vil jeg da, hvor vil jeg se,
Når dine øjne til mig le,
Og når din hånd mig kroner!
O, hvor du, jord,
For mig stinker, når jeg blinker
Med mit øie
Op mod Herrens Himles høje!

8 Op, op, min sjæl, fra denne jord
Til Gud, som hist i lyset bor,
Hvor alle engle vrimle,
Hvor alle helgens syngefryd
Slår an som stærke tordenlyd
I alle himles himle,
Hvor hver især
Kaster kronen ned for tronen
Og tilhobe
Hellig mod hverandre råbe!

Brorson

O Herre Krist dig til os vend

1 Lov, ære, pris og herlighed
Gud Fader ske i evighed,
Som alting skabte viselig
Og os opholder rigelig!

2 Dig ære ske, o Jesu Krist,
Som har den nåde os bevist,
For os at lide korsets død
Og frelse os af al vor nød!

3 Dig ære ske, o Helligånd,
Som tænder lys i vor forstand,
At sandheds ord vi fatte må
Og fast' i det til enden stå!

4 O hellige Treenighed,
O sande Gud i evighed,
Hør os ved din barmhjertighed,
Før os til evig salighed!

Kristoffer Eriksøn